

Løvig Simonsen (S):

Jeg fandt det meget betegnende, at statsministeren sagde, at nu skulle omkostningerne fordeles, sådan som det var bedst og pædagogisk mest rigtigt. Vil det indebære, når man taler om brugerafgifter, at statsministeren har miljøgebyr med i sine overvejelser, især miljøgebyr på ganske bestemte produkter som f.eks. handelsgødning?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Nej, en afgift på handelsgødning er regeringen ikke tilhænger af.

Må jeg sige til hr. Leif Hermann, at jeg gerne vil bekræfte, at mine udtalelser i dag ikke er mere klare end de tidligere. Jeg vil også gerne bekræfte, at mine udtalelser ikke er sensationelle. Det har heller ikke været hensigten.

Min tankegang har blot været den, at når vi nu skal diskutere indførelse af regler, som betyder renere miljø og bedre forureningsbekæmpelse, og vi ved, at det både i anlæg og i drift kommer til at koste milliardbeløb, så skal vi ikke på forhånd udelukke, at det på visse områder måske kan være en løsning, at brugeren, det være sig industrivirksomheder eller andre erhvervsvirksomheder eller de private husholdninger, betaler en, lad os kalde det miljøafgift, som står i forhold til den forurening, den pågældende er ansvarlig for. Det mener jeg er i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler.

Så er det, jeg føjer til: det er nok også ganske pædagogisk, at vi alle får en form for regning, således at vi oplever, hvor vigtigt det er at bekæmpe forureningen frivilligt, så regningen kan blive mindre.

Leif Hermann (SF):

Statsministeren kan ikke, sådan som udenrigsministeren gjorde det før, sige, at svaret var så klart, som et svar måske kan blive, hvilket rejser det principielt interessante problem, hvor klart et svar kan blive. Men statsministeren siger nu, at også husholdningerne skal betale ud fra princippet: forurenere betaler. Hvad er det, statsministeren tænker på? Er det husholdningernes udledning af spildevand til kloaknettet? Hvordan forestiller statsministeren sig at man skal beregne det, ud over en generel afgift fra husholdningerne? Hvor er så princippet om, at forure-

neren betaler, konkret udmøntet? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille, er: påtænker statsministeren at pålægge landbruget en afgift ved brugen af husdyrgødning? For den ved vi i hvert fald er med til at forurene. Det har regeringen selv indrømmet i sin handlingsplan.

Løvig Simonsen (S):

Jeg synes, det er udmærket, at statsministeren har en klar tankegang på dette område, men det ville være lige så vigtigt, hvis tankegangen blev fulgt op. Når statsministeren siger, at vi alle skal have en regning, så vi kan mærke det, hvilken regning sender statsministeren så til landbruget? Når statsministeren siger, at det er brugerne, der skal pålægges den afgift, vil jeg gerne spørge: hvad så med brugerne af handelsgødning? Skal de ikke betale et miljøgebyr?

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg sige til hr. Leif Hermann, at jeg forestiller mig da som en mulighed, når vi nu i den kommende tid skal til at forbedre vore spildevands- og rensningsanlæg – hvad der jo bliver meget kostbart – at man overvejer, om det ville være rigtigt, at hele udgiften eller en del deraf fordeles på brugerne i forhold til deres anvendelse af disse anlæg. Det tror jeg i mange tilfælde vil være mere pædagogisk, end at vi blot skjuler og anonymiserer samfundets omkostninger ved at lade dem glide ind over de helt vanlige kommunale budgetter og over den generelle kommunale beskatning. Men jeg har ingen patentløsning. Jeg har blot ønsket at rejse denne tanke, fordi jeg synes, det er naturligt, at den indgår i Folketingets overvejelser i den kommende tid.

Hr. Løvig Simonsen spørger mig: hvorfor vil regeringen ikke sende nogen regning til landbruget? Det var meget. Det var dog en sær fortolkning. Regeringen har fremlagt en plan for renere havvand, og i den plan indgår en lang række foranstaltninger, som landbruget i de kommende måneder og år skal gennemføre. Jeg kan godt garantere hr. Løvig Simonsen for, at det bliver en stor regning for landbruget, og det er da naturligvis også en ting, vi skal overveje grundigt, at vi rammer rigtigt og ikke går for vidt.